

(WGA). Een verzekeringsarts met benadering 3 zal de beperkingen meer waarderen in de lijn die de verzekerde zelf aangeeft. Dat zal eerder leiden tot gedeeltelijke of volledige arbeidsongeschiktheid. Omdat in benadering 3 nog geen behandeloptie bestaat die tot herstel leidt zal hier veel eerder de conclusie volgen dat de beperkingen duurzaam zijn (IVA). Benadering 2 zit tussen benadering 1 en 3 in.

12. We weerstaan de verleiding om nader in te gaan op de pogingen van het UWV om enige uniformiteit in dezen te bewerkstelligen. Dat zou namelijk leiden tot een omvangrijk betoog over:

- het verzekeringsgeneeskundig Protocol CVS (2007) van de Gezondheidsraad;
- de richtlijn CVS (2013) van een aantal medische beroepsverenigingen die is geaccordeerd door de Nederlandse Vereniging voor Verzekeringsgeneeskunde, de wetenschappelijke beroepsvereniging waarbij onder meer UWV-verzekeringsartsen zijn aangesloten;
- een nader advies (2018) van de Gezondheidsraad over ME/CVS; en
- een beleidsnotitie (2018) van het UWV waarin het standpunt van de Gezondheidsraad over de effectiviteit van de behandelingen is omarmd.
- recente ontwikkelingen: de NICE-richtlijn ME/CFS (UK, 2021)

Zo'n betoog zorgt niet alleen voor een onaanvaardbare lengte van een annotatie, maar ook voor het naar de achtergrond verdwijnen van het punt dat we hier willen maken.

13. Een rechter zonder aantoonbare specifieke medische deskundigheid die op eigen gezag een uitdrukkelijke keuze in het complexe ME/CVS-debat maakt, zonder toelichting op zijn overkoepelende visie op de aandoening te geven, loopt het serieuze risico om – uiteraard onbedoeld en ongewild, maar toch – bij te dragen aan het wantrouwen tegen 'de' overheid. "Deskundigen ventileren slechts persoonlijke meningen"; "wie goed kan schreeuwen en in staat is de publieke opinie te bespelen, krijgt uiteindelijk zijn zin"; "bij UWV-artsen is alles toegestaan"; "bij de beslissing op WIA-aanvragen is willekeur troef"; "de rechter luistert slechts naar wie het hardste roept"

14. In deze, om meer redenen nogal gevoelige, casus had de CRvB meer rust en ruimte kunnen – en wat ons betreft ook moeten – nemen. Aan appellant was inmiddels al een 'gewone' IVA-uitkering toegekend toen hij hoger beroep instelde,

zodat het aannemelijk is dat op dat moment zijn ergste financiële nood gelenigd was. Bovendien zitten tussen het primaire besluit (28 januari 2020) en de uitspraak van de CRvB (21 april 2022) 'slechts' 28 maanden. Dat is veel minder dan gemiddeld. Wat te denken van de behandeling van het geschil door een meervoudige kamer (gezien de publiciteit in juli 2021) en het benoemen van een deskundige (gezien de complexiteit en glibberigheid van de ME/CVS-problematiek)? Met dergelijke procesbeslissingen had de CRvB de verwarring over, en de ongelijke benadering van, patiënten met ME/CVS wellicht enigszins kunnen verminderen.

L.M. Koenraad

Rens Koenraad is universitair docent bestuursrecht bij de Open Universiteit en Tilburg University

W.A. Faas

Jim Faas is docent bij NSPOH, SGBO en SSR en lid-beroepsgenoot van het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg

165

Verworpen functie alsnog aan schatting ten grondslag

Centrale Raad van Beroep
25 april 2022, nr. 21/1355 WIA,
ECLI:NL:CRVB:2022:1024
(Wijna)
Noot E. van den Bogaard

Func tieduiding.

[Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten art. 9]

Samenvatting: De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft de functie samensteller elektrotechnische apparatuur aanvankelijk verworpen omdat er niet zonder meer van kan worden uitgegaan dat een collega het tillen van een rol koperdraad overneemt. Uit het rapport van de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep blijkt dat uit voortschrijdend inzicht van de arbeidsdeskundig analist, die de functie in kaart heeft gebracht, is gebleken dat

een tilhulp kan worden gebruikt op de werkplek. Daarmee wordt een overschrijding van de belastbaarheid op het item tillen voorkomen en is deze functie geschikt voor betrokkene. Onder deze omstandigheden en gelet op de overtuigende toelichting waarom deze functie geschikt is te achten, is het toelaatbaar dat deze functie, ook al was deze eerder verworpen, alsnog per einde wachttijd aan de schatting ten grondslag wordt gelegd.

Uitspraak op het beroep tegen het besluit van de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen van 12 maart 2021, tussen:

[betrokkene] te [woonplaats] (betrokkene)
de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Procesverloop

Bij uitspraak van 10 februari 2021 (ECLI:NL:CRVB:2021:278) heeft de Raad de uitspraak van de rechtbank Zeeland-West-Brabant van 20 november 2018, 17/7068 vernietigd, voor zover aangevochten, het beroep tegen het besluit van 28 augustus 2019 gegrond verklaard en dat besluit vernietigd, het Uwv opgedragen om binnen zes weken na dagtekening van deze uitspraak een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen met inachtneming van deze uitspraak en, met toepassing van artikel 8:113, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), bepaald dat tegen de door het Uwv nieuw te nemen beslissing op bezwaar slechts bij de Raad beroep kan worden ingesteld. De Raad heeft tevens het verzoek om schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) afgewezen en bepalingen gegeven over de vergoeding van proceskosten en het betaalde griffierecht.

Het Uwv heeft op 12 maart 2021 een nieuwe beslissing op bezwaar genomen.

Namens betrokkene heeft mr. M. Meulenberg-ten Hoor, advocaat, bij de Raad beroep ingesteld.

Het Uwv heeft een verweerschrift ingediend en een nader stuk ingezonden.

Partijen hebben op elkaars standpunten gereageerd.

Het onderzoek ter zitting heeft, door middel van videobellen, plaatsgevonden op 6 oktober 2021. Namens betrokkene is verschenen mr. Meulen-

berg-ten Hoor. Het Uwv heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. W.P.F. Oosterbos.

De Raad heeft het onderzoek heropend.

Het Uwv heeft vragen van de Raad beantwoord.

Betrokkene heeft hierop gereageerd.

Met toestemming van partijen heeft de Raad bepaald dat een nader onderzoek ter zitting achterwege blijft en is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1.1. Voor een uitgebreid overzicht van de feiten verwijst de Raad naar zijn uitspraak van 10 februari 2021. De Raad volstaat nu met het volgende.

1.2. Bij de beslissing op bezwaar van 12 maart 2021 (bestreden besluit) heeft het Uwv het bezwaar van betrokkene tegen het besluit van 18 januari 2017 opnieuw ongegrond verklaard. Aan het bestreden besluit ligt een rapport van een verzekeringsarts bezwaar en beroep van 24 februari 2021, een gewijzigde Functionele Mogelijkhedenlijst (FML) van 4 maart 2021 en een rapport van een arbeidsdeskundige bezwaar en beroep van 4 maart 2021 ten grondslag.

2.1. Betrokkene heeft samengevat aangevoerd dat de aan de schatting ten grondslag gelegde functies niet passend zijn.

2.2. Het Uwv heeft verzocht het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond te verklaren.

3. De Raad komt tot de volgende beoordeling.

3.1. Partijen verschillen niet van mening over de verzekeringsgeneeskundige grondslag van het bestreden besluit. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft in de FML van 4 maart 2021 alsnog een urenbeperking aangenomen van ongeveer 6 uur per dag en ongeveer 30 uur per week. Daarmee is de FML geheel in overeenstemming met de door de verzekeringsarts van Ergatis opgestelde FML van 9 november 2016 en zijn de medische beperkingen van betrokkene op de in geding zijnde datum, 7 februari 2017, juist en volledig weergegeven. Het geschil spitst zich toe op de arbeidskundige grondslag van het bestreden besluit.

3.2. Uit het rapport van de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep van 4 maart 2021 blijkt dat hij het Claim Beoordelings- en Borgingssysteem (CBBS) opnieuw heeft geraadpleegd en op basis van de FML van 4 maart 2021 drie functies heeft geselecteerd. Het betreft de functies (SBC 315120) receptionist, (SBC 267050) samensteller elektrotechnische apparatuur en (SBC 315100) administratief ondersteunend medewerker. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft op basis van

deze drie functies de mate van arbeidsongeschiktheid berekend op 31,83%.

(SBC 315120) Receptionist

3.3.1. Betrokkene wordt niet gevolgd in haar standpunt dat de functie van receptionist niet geschikt is omdat niet alle taken voorspelbaar zijn en sprake is van veelvuldige storingen en onderbrekingen. Betrokkene is aangewezen op overzichtelijke en voorspelbare taken (item 1.9.10). Betrokkene is niet aangewezen op een werksituatie zonder veelvuldige storingen en onderbrekingen (item 1.9.6). De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft in zijn rapport van 14 juli 2021 voldoende toegelicht dat betrokkene beperkt is voor werk dat niet voorspelbaar is, omdat het programma voor een werkdag van tevoren niet vaststaat, zoals bijvoorbeeld bij de functie van intercedent of verpleegkundige op de spoedeisende hulp van een ziekenhuis. Hiervan is in de functie receptionist geen sprake. Uit de functieomschrijving blijkt dat in deze functie sprake is van eenvoudige, voorgestructureerde en voorspelbare taken waarvoor een werksetting voorhanden is die steeds dezelfde uitvoeringsomstandigheden kent. Daarom is sprake van een overzichtelijke en voorspelbare werksituatie.

3.3.2. Betrokkene heeft er ter zitting op gewezen dat bij het item 5.9.1. (afwisseling van houding) een signalering is geplaatst, waarbij als toelichting is vermeld: 'lopen en staan dient afgewisseld te worden met zitten lopen en staan gedurende een werkdag samen ook max 2 uur'. Volgens betrokkene wordt met deze signalering bedoeld dat, binnen de gestelde grenzen, lopen kan worden afgewisseld met zitten en dat staan kan worden afgewisseld met zitten, maar niet dat lopen en staan met elkaar kunnen worden afgewisseld. Daarom acht betrokkene de functie niet geschikt. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft in zijn rapport 22 november 2021 toegelicht dat met item 5.9.1 wordt bedoeld dat lopen en staan zowel afzonderlijk als gezamenlijk moeten worden onderbroken door zitten en dat hij hiervan ook is uitgegaan bij zijn eerdere rapporten. Er is geen sprake van dat lopen en staan onderling moeten worden afgewisseld. Deze nadere motivering van de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep wordt onderschreven. De toelichting bij item 5.9.1 moet aldus worden begrepen dat enerzijds lopen en staan dienen te worden afgewisseld met zitten en anderzijds dat lopen en staan gedurende een

werkdag samen maximaal 2 uur is toegestaan. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft voldoende toegelicht dat in de functie receptionist aan beide voorwaarden wordt voldaan.

(SBC 267050) samensteller elektrotechnische apparatuur

3.4.1. Betrokkene wordt ook niet gevolgd in haar standpunt dat de functie samensteller elektrotechnische apparatuur niet geschikt is omdat sprake is van langdurig, meer dan een half uur, de aandacht richten op één informatiebron (item 1.1). De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft in zijn rapport van 14 juli 2021 afdoende toegelicht dat er in deze functie weliswaar zeer nauwkeurig en geconcentreerd in cycli van één tot twee minuten wordt gewerkt maar dat, vanwege het grote aantal verschillende handelingen dat wordt verricht, er geen sprake is van gedurende minstens een half uur achterde de aandacht richten op één informatiebron.

3.4.2. Betrokkene heeft verder aangevoerd dat in de functie samensteller elektrotechnische apparatuur de belasting op het onderdeel tillen (item 4.14) wordt overschreden. Appellante kan ongeveer 5 kg tillen. In de functie samensteller elektrotechnische apparatuur is éénmaal per dienst sprake van een overschrijding van de belastbaarheid wegens het van een kar tillen van een rol koperdraad van 8 tot 10 kg naar de grond. Volgens betrokkene kan de bij dit belastingsaspect vermelde signalering niet worden weggeschreven met de opmerking dat het maar éénmaal per dienst voorkomt. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft er in zijn rapport van 14 juli 2021 op gewezen dat hij deze overschrijding van de belastbaarheid niet heeft geaccepteerd omdat deze maar maximaal éénmaal per dienst voorkomt, maar omdat het voor deze incidentele handeling alleszins redelijk is om de hulp van een collega in te roepen en omdat de mogelijkheid bestaat tot aanschaf van een tilhulp. Het eerste argument wordt niet gevolgd omdat, zoals de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep al eerder in haar rapport van 15 september 2017 heeft vermeld, er niet zonder meer van kan worden uitgegaan dat betrokkene bij het van een kar tillen van de rol koperdraad de hulp zal kunnen inroepen van een collega. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft in zijn rapport van 14 juli 2021 wel voldoende gemotiveerd dat in dit geval een tilhulp zou kunnen worden gehanteerd en het treffen van deze voor-

ziening in redelijkheid van een werkgever kan worden gevegd.

3.4.3. Betrokkene heeft ook aangevoerd dat de functie samensteller elektrotechnische apparatuur niet meer aan het bestreden besluit ten grondslag mag worden gelegd, omdat deze functie eerder – in bezwaar – door de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep in haar rapport van 15 september 2017 uitdrukkelijk was verworpen. Volgens betrokkene is sprake van strijd met het rechtszekerheidsbeginsel en het verbod van willekeur. De Raad volgt betrokkene hierin niet. Uit de stukken blijkt dat de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep deze functie aanvankelijk heeft verworpen omdat er niet zonder meer van kan worden uitgegaan dat een collega het tillen van een rol koperdraad overneemt. Uit het rapport van de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep van 14 juli 2021 blijkt dat uit voortschrijdend inzicht van de arbeidsdeskundig analist, die de functie in kaart heeft gebracht, is gebleken dat een tilhulp kan worden gebruikt op de werkplek. Daarmee wordt een overschrijding van de belastbaarheid op het item tillen voorkomen en is deze functie geschikt voor betrokkene. Onder deze omstandigheden en gelet op de overtuigende toelichting waarom deze functie geschikt is te achten, is het toelaatbaar dat deze functie, ook al was deze eerder verworpen, alsnog per einde wachttijd aan de schatting ten grondslag wordt gelegd.

(SBC 315100) administratief ondersteunend medewerker

3.5.1. Met betrekking tot de functie administratief ondersteunend medewerker heeft betrokkene aangevoerd dat voor vele disciplines werkzaamheden moeten worden verricht, zodat niet gesproken kan worden van overzichtelijke, voorspelbare, taken (item 1.9.10). De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft er terecht op gewezen dat (ook) voor deze functie geldt dat de omstandigheden waarvoor betrokkene beperkt is werk omvat dat niet voorspelbaar is omdat het programma voor een werkdag van tevoren niet vaststaat zoals bij een intercedent of een verpleegkundige op de spoedeisende hulp. Daarvan is in de functie administratief ondersteunend medewerker geen sprake.

3.5.2. Betrokkene wordt evenmin gevolgd in haar standpunt dat de belasting op het onderdeel duwen en/of trekken (item 4.13) wordt overschreden. De belasting in deze functie op het onderdeel

duwen en/of trekken is éénmaal per dag 5 tot 10 kgf en komt voort uit het duwen of trekken van een karretje met dossiers over vloerbedekking. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft toegelicht dat de signalering op item 4.13 het gevolg is van de toelichting die de arbeidskundig analist bij dit item heeft gegeven, waarbij is vermeld dat bij de belasting van duwen en/of trekken van 5 tot 10 kgf rekening is gehouden met het feit dat het karretje over vloerbedekking moet worden gereden. De arbeidsdeskundige bezwaar en beroep heeft aldus voldoende gemotiveerd dat de belasting op dit onderdeel blijft binnen de mogelijkheden van betrokkene, omdat zij volgens de FML in staat is tot 10 kgf duwen en/of trekken.

3.6. Uit wat in 3.1 tot en met 3.5.2 is overwogen volgt dat het bestreden besluit niet was voorzien van een deugdelijke motivering zoals artikel 7:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) vereist. Dit gebrek zal met toepassing van artikel 6:22 van de Awb worden gepasseerd omdat aannemelijk is dat betrokkene hierdoor niet is benadeeld. Ook als het gebrek zich niet zou hebben voorgedaan, zou een besluit met gelijke uitkomst zijn genomen. Het bestreden besluit kan dus in stand worden gelaten. Het beroep tegen het bestreden besluit zal daarom ongegrond worden verklaard.

4. De toepassing van artikel 6:22 van de Awb geeft aanleiding om het Uvw te veroordelen in de proceskosten van betrokkene. Deze kosten worden begroot op € 1.872,50 voor verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 0,5 punt voor de schriftelijke inlichtingen naar aanleiding van het antwoord van het Uvw op vragen van de Raad). Ook dient het Uvw het door betrokkene betaalde griffierecht te vergoeden.

Beslissing

De Centrale Raad van Beroep

- verklaart het beroep ongegrond;

- veroordeelt het Uvw in de proceskosten van betrokkene tot een bedrag van € 1.872,50;
- bepaalt dat het Uvw het in beroep betaalde griffierecht van € 49,= vergoedt.

NOOT

Als een duvel uit een doos, oftewel: het venijn zit in de staart

1. Vijf jaar procederen, drie besluiten op bezwaar, vier rechterlijke uitspraken waarvan twee gegrondverklaringen, en nog gaat appellante met lege handen naar huis... Buitengewoon onbevredigend; niet zozeer vanwege de uitkomst, maar vooral vanwege de draai die de arbeidsdeskundige na 4½ jaar procederen maakt en door de CRvB wordt geaccepteerd.

2. Wat is er aan de hand? Bij besluit van 18 januari 2017 weigert het UWV appellante met ingang van 17 februari 2017 een WIA-uitkering toe te kennen, omdat haar mate van arbeidsongeschiktheid was vastgesteld op minder dan 35%. In bezwaar wijst appellante op een in opdracht van haar werkgever uitgebrachte rapportage van Ergatis, waarbij een FML is opgesteld waarin meer beperkingen, waaronder een urenbeperking, zijn aangenomen dan door de verzekeringsarts. Dat leidt echter niet tot aanpassing van de FML.

3. Een van de functies die aan de schatting ten grondslag liggen, was die van Samensteller elektronische apparatuur (SBC-code 267050). Deze functie wordt in bezwaar verworpen, omdat er niet zonder meer vanuit kan worden gegaan dat een collega het tillen van een rol koperdraad overneemt. De mate van arbeidsongeschiktheid blijft echter minder dan 35%, zodat het bezwaar ongegrond wordt verklaard.

4. In de tussenuitspraak van 22 juni 2018 overwoog de rechtbank dat de verzekeringsartsen het uitgebreide onderzoek van Ergatis en het grote aantal punten waarop de FML van Ergatis en die van het UWV verschilt, onvoldoende bij hun beoordeling hebben betrokken dan wel ongemotiveerd terzijde hebben geschoven, en stelde zij het UWV in de gelegenheid om dit nader te motiveren. Blijkens de bestreden einduitspraak van 20 november 2018 (op 20 juni 2022 gepubliceerd onder nummer ECLI:NL:RBZWB:2018:6658) achtte de rechtbank ook de nadere motivering niet toereikend, zodat de rechtbank het beroep gegrond verklaarde, met opdracht aan het UWV om een nieuw besluit te nemen. Appellante stelt tegen deze uitspraak hoger beroep in.

5. Hangende het hoger beroep komt het UWV met een nieuw besluit op bezwaar, waarbij – met uitzondering van de urenbeperking – alsnog re-

kening is gehouden met alle door Ergatis aangegeven beperkingen. De mate van arbeidsongeschiktheid blijkt nu te zijn uitgekomen op 23,94%, dus nog steeds minder dan 35%.

6. Bij tussenuitspraak van 10 februari 2021, ECLI:NL:CRVB:2021:278, verwerpt de CRvB de meeste van appellantes grieven. De CRvB volgt haar echter wel in het standpunt dat het UWV onvoldoende heeft gemotiveerd waarom, in afwijking van de FML van Ergatis, geen urenbeperking wordt aangenomen en geeft het UWV opdracht een nieuw besluit op bezwaar te nemen waarin de FML van Ergatis integraal wordt overgenomen, inclusief de daarin opgenomen urenbeperking.

De duvel uit de doos

7. Op basis van deze (derde!) FML raadpleegt de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep opnieuw het CBBS en dan springt de duvel uit de doos: hij selecteert de in het oorspronkelijke besluit op bezwaar nog verworpen functie van Samensteller elektronische apparatuur (SBC-code 267050). In deze functie wordt appellantes belastbaarheid overschreden op het onderdeel tillen (item 4.14), doordat éénmaal per dienst een rol koperdraad van 8 tot 10 kg van een kar naar de grond moet worden getild, terwijl in de FML is opgenomen dat zij ongeveer 5 kg kan tillen. In de rapportage van 15 september 2017 had de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep deze functie nog verworpen, omdat er niet zonder meer vanuit kan worden gegaan dat een collega het tillen van een rol koperdraad overneemt. In de rapportage van 14 juli 2021 stelt de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep echter dat hij de overschrijding accepteert, omdat het voor deze incidentele handeling alleszins redelijk is om de hulp van een collega in te roepen en omdat de mogelijkheid bestaat tot aanschaf van een tilhulp.

8. Het eerste argument (het is alleszins redelijk om voor deze incidentele handeling de hulp van een collega in te roepen) verwerpt de CRvB omdat,

“zoals de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep al eerder in haar rapport van 15 september 2017 heeft vermeld, *er niet zonder meer van kan worden uitgegaan* dat betrokkene bij het van een kar tillen van de rol koperdraad de hulp zal kunnen inroepen van een collega (cursivering EvdB)”. De CRvB vindt echter dat de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep “wel voldoende gemotiveerd

dat in dit geval een *tilhulp zou kunnen worden gehanteerd* en het treffen van deze voorziening *in redelijkheid van een werkgever kan worden gevergd*”.

9. Appellante had echter ook aangevoerd dat deze functie al eerder – in bezwaar – door de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep uitdrukkelijk was verworpen en dat het in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel en het verbod van willekeur om deze thans alsnog te selecteren. Zij krijgt echter het lid op de neus:

“De Raad volgt betrokkene hierin niet.

Uit de stukken blijkt dat de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep deze functie aanvankelijk heeft verworpen omdat er niet zonder meer van kan worden uitgegaan dat een collega het tillen van een rol koperdraad overneemt.

Uit het rapport van de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep van 14 juli 2021 blijkt dat uit *voortschrijdend inzicht van de arbeidsdeskundig analist*, die de functie in kaart heeft gebracht, is gebleken dat een *tilhulp kan worden gebruikt op de werkplek*.

Daarmee wordt een *overschrijding van de belastbaarheid (...) voorkomen* en is deze functie geschikt voor betrokkene.

Onder deze omstandigheden en gelet op de overtuigende toelichting waarom deze functie geschikt is te achten, is het toelaatbaar dat deze functie, *ook al was deze eerder verworpen*, alsnog per einde wachttijd aan de schatting ten grondslag wordt gelegd (cursivering EvdB).” (r.o. 3.4.3, de oorspronkelijke overweging is één doorlopende tekst, ten behoeve van de leesbaarheid heb ik deze van alinea’s voorzien, EvdB)

Hoe zit het ook al weer met prijsgegeven gronden en prijsgegeven grondslag?

10. Als ik de gemachtigde in deze zaak zou zijn geweest, dan zou ik mij met deze uitspraak onaangenaam verrast voelen. Immers, overwoog de CRvB in r.o. 4.3 van zijn uitspraak van 20 oktober 2020, ECLI:NL:CRVB:2020:2587, «USZ» 2020/310, niet dat

“(een) bestuursorgaan (...) in strijd (handelt) met de goede procesorde als het de grondslag van het besluit vervangt door een grondslag die het bestuursorgaan *in een eerdere fase van de procedure bewust en ondubbelzinnig heeft prijsgegeven*, zoals het ook in strijd is met de goede procesorde als de belanghebbende opnieuw een beroepsgrond aanvoert die hij eerder uitdrukke-

lijk en bewust heeft prijsgegeven (cursivering EvdB)”?

En heeft het UWV met de oorspronkelijke verwerping van de functie Samensteller elektronische apparatuur (SBC-code 267050) deze functie niet als grondslag van de schatting prijsgegeven? En hoe zit het dan met het uitgangspunt dat in beginsel *van de juistheid van de aan het CBBS ontleende gegevens dient te worden uitgegaan* (CRvB 8 augustus 2006, ECLI:NL:CRVB:2006:AY6390, «USZ» 2006/290, en CRvB 27 november 1998, ECLI:NL:CRVB:1998:AA3736, «USZ» 1998/311, m.nt. H.H. de Vries) als (meer dan) 4 jaar na vastlegging van die gegevens op grond van het ‘voortschrijdend inzicht’ van de arbeidsdeskundig analist informatie doorslaggevend wordt geacht die niet aan het CBBS zelf is ontleend?

Willekeur

11. Naar mijn gevoel realiseert de CRvB zich onvoldoende dat aan de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling met het CBBS een niet te onderschatten risico op willekeur is verbonden. Nu zijn aan iedere methodiek om arbeidsmogelijkheden en verdien capaciteit in te schatten voor- en nadelen verbonden, maar het is wel verstandig om die risico’s te kennen en te herkennen. Ik beperk mij in dit kader tot het CBBS.

12. *De menselijke factor*. Het eerste en belangrijkste element van willekeur zit in de menselijke factor: verschillende verzekeringsartsen schatten beperkingen verschillend in (J. Spanjer, J. L. Hoving & W.E.L. de Boer, ‘Interbeoordelaarsovereenstemming in arbeidsongeschiktheidsbeoordelingen: een systematische review’, *TBV* 2017(25); 5: p. 261) en verschillende arbeidsdeskundigen selecteren op grond van dezelfde FML niet altijd dezelfde functies. De persoon van de beoordelaar kan dus verschil maken. Dat is onwenselijk, maar ook onontkoombaar. En dat betekent zowel dat de rechter zich daar bewust van moet zijn, als dat de rechter zich daarvan rekenschap geeft.

Het zou mij niet verbazen als de hier besproken uitspraak daar een voorbeeld van is. Maar jammer genoeg blijkt uit de uitspraak niet of de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep die de gewraakte functie van Samensteller in 2021 heeft geaccordeerd, een ander is dan de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep die deze functie in 2017 heeft verworpen. Gelet op het tijdverloop

van 4 jaar zou het mij niet verbazen als dat het geval is. Maar uit de uitspraak blijkt het niet. Ik zou er daarom voor willen pleiten dat in uitspraken niet alleen de namen van de gemachtigden en eventueel ingeschakelde deskundigen worden vermeld, maar ook de namen van de verzekeringsartsen en arbeidsdeskundigen van wie de rapportages worden besproken. De Anonimiseringsrichtlijnen van de Rechtspraak (<https://www.rechtspraak.nl/Uitspraken/Paginas/Anonimiseringsrichtlijnen.aspx>) staan daar in elk geval niet aan in de weg; sterker nog: in die richtlijnen wordt juist voorgeschreven dat de naam van de verzekeringsarts blijft staan. Er is geen reden waarom dat voorschrift voor de arbeidsdeskundige niet zou gelden. In de hier opgenomen uitspraak zou dat ook meer inzicht hebben gegeven in de feitelijke gang van zaken (zie ook mijn elders in deze aflevering opgenomen noot onder CRvB 17 maart 2022, ECLI:NL:CRVB:2022:626, «USZ» 2022/163).

13. *Opbouw SBC-code vs. concrete functie.* Een van de eisen die aan de claimbeoordeling met behulp van het CBBS worden gesteld, is dat deze een zekere realiteitsgehalte heeft. In het Schattingsbesluit is dat geoperationaliseerd in de eis dat een schatting moet zijn gebaseerd op ten minste drie functies die ieder ten minste drie arbeidsplaatsen vertegenwoordigen. Bij de opbouw van het CBBS heeft het UWV dat geoperationaliseerd door de eis dat elke SBC-code minimaal door één functie met minimaal één arbeidsplaats is vertegenwoordigd in elk van de vijf regio's waarin het UWV Nederland heeft verdeeld; functies worden onder dezelfde SBC-code opgenomen als die voor ten minste 65% uit hetzelfde werk bestaan (*Basisinformatie CBBS versie 5 (mei 2020) (versie 1.3)*, p. 20-21). Dat betekent dat binnen SBC-code 267050 (Samensteller elektronische apparatuur, wikkelaar) in elk van de vijf regio's minimaal één functie met minimaal één arbeidsplaats is te vinden. Om deze SBC-code aan een individuele schatting ten grondslag te kunnen leggen, moeten binnen deze SBC-code een of meer individuele functies kunnen worden geselecteerd die tezamen ten minste drie arbeidsplaatsen vertegenwoordigen. Bij de functieduiding worden individuele functies geselecteerd die alleen voorkomen in de regio waarin het bedrijf is gevestigd waarbinnen de beschreven functie bestaat. Doordat uit opname binnen de SBC-code volgt dat in de andere re-

gio's functies voorkomen waarvan de werkzaamheden voor ten minste 65% overeenkomen met die van de geselecteerde functie, mag er in principe vanuit worden gegaan dat ook in de regio waar de betrokkene woont, vergelijkbare functies daadwerkelijk voor hem toegankelijk zijn.

Met deze representativiteit ontstaan echter problemen als bij de functieduiding voorzieningen doorslaggevend worden die uitsluitend bij de geselecteerde individuele functie voorkomen en waarvan niet vaststaat dat die bij de onder dezelfde SBC-code opgenomen functies binnen de andere regio's ook aanwezig zijn.

14. *Het CBBS bevat niet alle relevante informatie.* In r.o. 4.3.4 van zijn uitspraak van 15 mei 2019, ECLI:NL:CRVB:2019:1737, «USZ» 2019/163, heeft de CRvB weergegeven op welke wijze de informatie over functies door de arbeidsdeskundig analisten wordt verzameld en verwerkt om vervolgens "in zijn geheel (te worden) opgenomen in het CBBS (cursivering EvdB)". In punt 9 van mijn noot onder CRvB 5 maart 2020, ECLI:NL:CRVB:2020:581, «USZ» 2020/146, heb ik er echter op gewezen dat naast de bekende Recapitulatie Voorselectie, Samenvatting Arbeidsmogelijkhedenlijst, Arbeidsmogelijkhedenlijst en Resultaat Functiebeoordeling er nog andere informatie beschikbaar is in de vorm van door de arbeidsdeskundig analisten gegeven – en in een afzonderlijke database opgenomen – antwoorden op vragen die eerder aan hen zijn gesteld. Zie voor een voorbeeld hiervan CRvB 23 december 2021, ECLI:NL:CRVB:2021:3262, «USZ» 2022/64 (r.o. 3.2 en 4.5). Deze informatie is *niet in het CBBS zelf* opgenomen en het bestaan van deze informatie is ook niet algemeen bekend.

De klacht van appellante in CRvB 23 december 2021, ECLI:NL:CRVB:2021:3262, «USZ» 2022/64, dat de consultvragen en -antwoorden van de arbeidsdeskundig analist geheime notities zijn die voor betrokkene niet kenbaar zijn, heeft dus wel degelijk een grond. Dat de arbeidsdeskundige in die zaak de raadpleging van de arbeidsdeskundig analist bij zijn rapportage heeft bijgevoegd, waardoor de geschiktheid van de betreffende functies voldoende en kenbaar was gemotiveerd, doet niets af aan het feit dat die consultvragen en -antwoorden geen onderdeel zijn van de in het CBBS opgenomen informatie en ook niet spontaan door het UWV aan de CBBS-uitdraai wordt toegevoegd. Dat de CRvB die informatie niet als geheim wil kwalificeren, laat onverlet dat die in-

formatie wel degelijk een verborgen leven leidt en dat de meeste rechtzoekenden (en naar ik vrees ook veel rechtsbijstandverleners) van het bestaan daarvan niet op de hoogte zijn.

'Voortschrijdend inzicht'

15. Ook in onze zaak speelt de aanvullende informatie van de arbeidsdeskundig analist een rol, in de zin van 'voortschrijdend inzicht' dat is gebleken dat op de werkplek een tilhulp kan worden gebruikt, waarmee overschrijding van de belastbaarheid op het onderdeel tillen kan worden voorkomen.

Dat het gebruik van een tilhulp een anders niet passende functie passend kan maken, lijkt mij op zich duidelijk. Maar wat ik mij bij de in een functie voorkomende belasting moet voorstellen bij 'voortschrijdend inzicht' is dat niet. De in de functie optredende belasting is immers feitelijk van aard en is door de arbeidsdeskundig analist gemeten en beschreven. In de functie is of wel of niet het gebruik van een tilhulp mogelijk. Als uit het CBBS niet blijkt dat er een tilhulp beschikbaar is, dan moeten we er vanuit gaan dat er geen tilhulp is. Als bij navraag aan de arbeidsdeskundig analist blijkt dat die tilhulp er wel is, dan betekent dit dat de functiebeschrijving in het CBBS onvolledig is en dient deze met deze informatie te worden aangevuld, zodat we weer van de juistheid van het CBBS kunnen uitgaan. Dat heeft niets te maken met voortschrijdend inzicht.

16. Het gebruik van de term voortschrijdend inzicht ontnemt bovendien het zicht op de vraag wanneer de beschikbaarheid van een tilhulp door de arbeidsdeskundig analist is vastgesteld. Is de aanwezigheid daarvan al bij het in de periode 2015-2016 vastgesteld, maar niet in de functiebeschrijving verwerkt (het primaire besluit is van 18 januari 2017, zodat de aan de schatting ten grondslag gelegde functiegegevens uit de twee jaar daarvoor afkomstig moeten zijn)? Waarom komt de arbeidsdeskundig analist pas meer dan vier jaar later (in de rapportage van de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep van 14 juli 2021) tot het 'inzicht' dat die tilhulp beschikbaar is? Was die altijd al beschikbaar (en zo, ja waaruit blijkt dit; alle bij het onderzoek verzamelde informatie wordt toch in het CBBS opgenomen?) of is dat bij latere actualisering van de functie gebleken?

17. Voor alle helderheid: ik pleit niet tegen het gebruik maken voortschrijdend inzicht. Zeker bij de medische aspecten van een zaak kunnen latere

ontwikkelingen leiden tot nieuwe inzichten en het beter begrijpen en duiden van de problematiek. Maar het aanvullen van een functiebeschrijving met nieuwe gegevens getuigt niet van voortschrijdend inzicht in de wijze waarop die functie wordt vervuld of in de belasting daarvan; hooguit van de bewustwording dat de bestaande beschrijving onvolledig was.

Vertrouwen komt te voet, maar gaat te paard: de schijn van willekeur

18. Waar naar mijn stellige overtuiging zowel het UWV als de CRvB zich onvoldoende bewust van zijn, is dat het uitdrukkelijk verwerpen van een functie gevolgd door het vier jaar later verwerpen van die verwerping (de functie is immers alsnog geaccepteerd omdat het argument dat aan de verwerping ten grondslag lag, onjuist bleek te zijn), vooral leidt tot wantrouwen bij de burger. Die krijgt daardoor het gevoel dat het UWV maar alles kan maken en naar believen (lees: willekeurig) nieuwe – voor de burger oncontroleerbare! – informatie kan toevoegen.

19. De CRvB had dat kunnen voorkomen door het UWV te houden aan het feit dat de functie nu eenmaal was verworpen en te oordelen dat het opnieuw opvoeren daarvan de geloofwaardigheid van de schatting op een onaantvaardbare manier zou aantasten. Gelet op het feit dat de mate van arbeidsongeschiktheid was vastgesteld op minder dan 35%, kan ik mij niet voorstellen dat het niet mogelijk was om een andere functie te duiden, waarmee de arbeidsongeschiktheid ook minder dan 35% zou zijn geweest (het ging om een eindewachtijd-beslissing zodat er eindeloos functies hadden kunnen worden bijgeduid).

Tot slot: leg de functie vast op video

20. Zou een discussie als hier aan de orde (is er wel of geen tilhulp beschikbaar?) niet kunnen worden voorkomen als de arbeidsdeskundig analist bij zijn onderzoek de functie filmt? Alle arbeidsdeskundig analisten zijn in het bezit van een mobiele telefoon waarmee zij de werkomgeving en werkzaamheden op video zouden kunnen vastleggen. Dergelijke videobeelden hoeven op zich niet standaard aan de verzekerde beschikbaar te worden gesteld. Maar als er in het kader van een bezwaar- of beroepsprocedure discussie ontstaat over bepaalde aspecten van een functie (bijvoorbeeld of de werkomgeving prikkelarm is of juist veel reuring kent), dan kan dergelijk

beeldmateriaal veel meer inzicht geven dan het gebruikelijke welles-nietes debat dat nu vaak wordt gevoerd.

E. van den Bogaard

Ed van den Bogaard is advocaat bij Westhoff Advocaten te Amsterdam, voorzitter van de Adviescommissie bestuursrecht van de Nederlandse Orde van Advocaten en bestuurslid van de Specialisatievereniging Sociaal Zekerheidsrechtadvocaten SSZ

166

Onvoldoende motivering dat diagnostische opname niet mogelijk is

Centrale Raad van Beroep
18 mei 2022, nr. 19/4467 WIA,
ECLI:NL:CRVB:2022:1141
(Dijt)

Aanvullend onderzoek.

[Wet WIA art. 5 en 6]

Samenvatting: De verzekeringsarts concludeert dat een diagnostische opname nodig is omdat onduidelijk is of het gedrag van betrokkene veroorzaakt wordt door ziekte. Aanvankelijk werd aangekondigd deze opname te laten plaatsvinden over twee jaar, maar naar aanleiding van het bezwaar van de werkgever is de primaire afdeling van het UWV gevraagd om een diagnostische opname te realiseren. Dit onderzoek bleek volgens het UWV vervolgens niet uitvoerbaar omdat er geen ziekenhuis is dat een dergelijke opname kan/wil uitvoeren. Dit standpunt is onvoldoende gemotiveerd. Met de e-mailwisseling in september en oktober 2018 van het UWV met één ziekenhuis is onvoldoende komen vast te staan dat geen enkel ziekenhuis bereid was om een diagnostische opname te realiseren. Ook had het UWV kunnen kiezen voor een andere oplossing, zoals een expertise door een andere psychiater, welke oplossing het UWV in hoger beroep heeft aangedragen.

Uitspraak op de hoger beroepen tegen de uitspraak van de rechtbank Limburg van 17 september 2019, 18/3193 (aangevallen uitspraak), tussen:

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (het Uwv) [betrokkene] te [woonplaats], Turkije (betrokkene)
[Naam B.V.] B.V. (werkgever)

Procesverloop

Namens het Uwv heeft A. Anandbadoer hoger beroep ingesteld.

Namens betrokkene heeft mr. C.J. Driessen, advocaat, een verweerschrift ingediend en incidenteel hoger beroep ingesteld.

Er heeft een comparitie plaatsgevonden op 9 september 2021. Namens het Uwv is via beeldverbinding F.M.J. Eijmael verschenen. Namens betrokkene is mr. Driessen verschenen.

Een onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 9 februari 2022. Namens het Uwv is via beeldverbinding R.D. van den Heuvel verschenen. Namens betrokkene is mr. Driessen verschenen. De werkgever heeft zich laten vertegenwoordigen door arts-gemachtigde R. Bakkenes.

Overwegingen

1.1. Betrokkene was werkzaam als schoonmaakster voor 28 uur per week in dienst van werkgever totdat zij op 10 oktober 2011 is uitgevallen voor deze arbeid door met name psychische klachten. Bij besluit van 13 september 2013 heeft het Uwv aan betrokkene met ingang van 7 oktober 2013 een loongerelateerde WGA-uitkering toegekend op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA). De mate van arbeidsongeschiktheid is vastgesteld op 100%. De loongerelateerde WGA-uitkering is met ingang van 7 oktober 2014 omgezet in een WGA-loonaanvullingsuitkering. Met ingang van 29 februari 2016 heeft betrokkene zich in Turkije gevestigd.

1.2. In februari 2017 heeft werkgever het Uwv verzocht om een herbeoordeling van de mate van arbeidsongeschiktheid van betrokkene. Op verzoek van een verzekeringsarts van het Uwv is betrokkene op 29 november 2017 onderzocht door psychiater J.K. van der Veer. In het rapport van 5 december 2017 heeft Van der Veer geconcludeerd dat het getoonde beeld en beloop niet passend is bij een bekend psychiatrisch beeld. Gezien de klachtenpresentatie en ongemotiveerdheid van